

**Posudek na diplomovou práci Jana Stuchlíka:
Obraz města v dílech současných chorvatských autorů.
Záhřeb Eda Popoviće a Roberta Perišiće—skutečnost či iluze**

FF UK, obor: Slavistika se specializací kroatistika

Posudek vypracoval: PhDr. Jaroslav Otčenášek PhD.

Jan Stuchlík pojal svou diplomovou práci jako mezioborovou sociologicko-literární analýzu vybraných trendů současné chorvatské literatury. Fenomén hlavního města chorvatského státu – Záhřebu je v literatuře chorvatsky píšících autorů v poslední době docela častý a na otázku, nakolik jsou vypravěčské postupy a vůbec sám „obraz města“ původní a nakolik závislé na zahraničních zdrojích se snažil kolega Stuchlík objasnit. Otázka je to ovšem nejednoznačná a nalézt na ni odpověď vyžaduje právě mezioborový přístup. Pohled sociologický, nebo přesněji řečeno kulturologicko-sociologický se jeví jako vhodný a na Stuchlíkově práci je to dobře poznat.

Jako druhý oddíl (po úvodu) je v práci prezentována charakteristika urbánního prostředí v dnešním Chorvatsku a hledáček je speciálně zaměřen především na Záhřeb, který je jednak chorvatskou metropolí a jednak zdaleka největším chorvatským městem de facto jediným, který může aspirovat na označení velkoměsto. Stejně tak hlavně v Záhřebu existuje velký komplex nových sídlišť (Novi Zagreb), kde se kumulují různé patogenní příznaky současné společnosti. Zároveň s tím se autor práce pokusil postihnout charakter dosavadního zobrazování města v chorvatské próze, který, jak zjišťuje, je v podstatě provinční, maloměstský.

Současná tvorba je ale na zcela jiné úrovni, snaha zachytit velkoměstské trendy je v chorvatské literatuře „in“. Kolega Stuchlík se tedy zaměřil na vybrané spisovatele, Eda Popoviće a Roberta Perišiće, kteří v podstatě tvoří hlavní proud městské tvorby. Třetí oddíl se tedy věnuje oběma autorům, jejich tvorbě a postižení obrazu města ve zmiňovaných povídkách a románech a několika básních. A tak se dozvídáme, že jako městské prostředí vystupuje skoro vždy Záhřeb, občas Split a někdy také krajina kolem velkoměst – tzv. příměstská oblast. V malé podkapitole je pak zmíněna tvorba ostatních autorů s tématem

města. V závěru Jan Stuchlík poměrně přesně postihuje dva hlavní inspirační zdroje chorvatské urbánní prózy (beat generation u E. Popoviće a tzv. britskou školu u R. Perišiće), což nám umožňuje daleko lépe pochopit chorvatskou tvorbu s fenoménem města (či předměstí) v socio-kulturním kontextu.

Že Jan Stuchlík zvolil atraktivní téma dokazuje i nedávné vydání českého překladu povídek Roberta Perišiće *Děs a velký výdaje*. Práci rozhodně doporučuji k obhájení a hodnotím ji jako výbornou, neboť kolega Stuchlík prokázal svou schopnost analýzy tak nejednoznačného a amorfního tématu, jakým urbánní próza bezesporu je, a zvládl celé téma pojmut v širší perspektivě, aniž by primárně opustil literární pole.

v Praze 7. 5. 2010

M. Otčenáš